

[Elisabeth Bruun Olesen]

onsløn. Tværtimod slider det dem ned, sætter dem på invalidepension i en meget tidlig alder.

Vi fik nævnt nogle områder, hvor vi ikke skulle have præstationsløn – altså ud over dem, ministeren allerede har nævnt, nemlig præster. Men hvor er det så, vi skal have yderligere præstationsfremmende lønsystemer inden for det offentlige? Hvad tænker man overhovedet? Det var ikke specielt konkretiseret, det der blev sagt. Det var nærmere en enkelt negativ afgrænsning fremfor nogle positive formuleringer om, hvor ministeren synes det kunne være godt for den offentlige sektor. Er det HKerne, der skal have præstationsfremmende lønsystemer i højere omfang, end det har været tilfældet indtil nu?

Min kompliment gik ikke på, at jeg sagde, at indholdet af moderniseringsprogrammet var specielt socialt eller godt. Komplimenten gik på, at det var lykkedes at komme med en besvarelse, der i sin konsekvens drejer sig om en nedskæring, men hvor man udelukkende bruger nogle positivt værdiladede udtryk, og at man meget smart undgår at nævne det, det i virkeligheden handler om, nemlig kvalifikationsstillæggene, som man nu i langt højere omfang skal have inden for det offentlige i stedet for løn efter anciennitet. Jeg er ikke specielt vild med anciennitetslønsystemer, det har jeg aldrig været, men det positive, man i dette tilfælde kan sige om dem, er, at dér er det de objektive faktorer, der bestemmer, hvornår man skal have mere i løn. Ved kvalifikationstillæg er det rent subjektive faktorer.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg har indledningsvis et par bemærkninger til finansministeren. Det drejer sig om finansministerens fortolkning af de to punkter i cirkulæret, som jeg stillede spørgsmål om.

Hvad først angår spørgsmålet om, hvilket procenttillæg man skal lægge oven i de direkte omkostninger, altså fælles og faste omkostningers andel, er det korrekt, som finansministeren siger, at der var enighed her i folketinget – og senere har der også været det i finansudvalget – om, at man skulle have mulighed for konkret vurdering, og at disse 100 pct. og 200 pct. var noget firkantet og stift. Men nu forstår jeg på finansministeren, at eksperterne har undersøgt sagen og fundet

ud af, at man alligevel godt som hovedregel kan bruge systemet med 100 pct. og 200 pct. som bund og loft. Jeg synes, det kunne være ganske overordentlig interessant at få det materiale frem, som eksperterne her har anvendt, for det forekommer overraskende, at så stive regler som 100 pct. og 200 pct. skulle kunne være det, der i de fleste tilfælde kunne bruges. Der er jo i mange tilfælde tale om rene tjenesteydelser. Her har jeg meget svært ved at se, at man skulle kunne blive konkurrencedygtig, hvis man lægger 100 pct. på lønnen for rene tjenesteydelser. Der er faktisk store muligheder for, at det vil blive rene tjenesteydelser, der i et vist omfang kan komme ind under kategorien: indtægtsdækket virksomhed. Men der er også ydelser, f.eks. fra atomenergystationen på Risø, hvor der er kæmpestore investeringer, og hvor jeg har svært ved at se, at et tillæg på 200 pct. skulle være nok. Når det drejer sig om det, finansministeren selv nævnte, systemeksport, vil der i meget vidt omfang netop enten være tale om noget enormt investeringskrævende, fordi det offentlige har anvendt penge til et kæmpe forskningsapparat, som kan bruges udadtil, eller også vil det være noget fra universiteterne og uddannelsesanstalter, hvor det mest er personlige tjenesteydelser. Derfor synes jeg altså stadig væk, at man burde bruge punkt 2 som hovedregel og så have den anden som en tommelfingerregel, der måske kunne anvendes, når man ikke kunne finde nogle mere hensigtsmæssige metoder.

Med hensyn til det andet spørgsmål siger finansministeren nu som argumentation for, at man ikke skal anvende genansættelsesreglen, at det jo er midlertidige ansættelser. Det synes jeg er interessant, at finansministeren altså uden videre går ud fra, at de indtægtsdækkede foretagender kun er midlertidige foretagender. Sådan havde jeg ikke opfattet det. Jeg havde nok forestillet mig, at det en gang imellem kunne være noget, der blev midlertidigt, men jeg troede, det var hensigten, at man også kunne have permanente indtægtsdækkede foranstaltninger, og hvis man har det, så mener jeg, man bør have de samme regler for de ansatte dér, som man har på anden virksomhed. Finansministeren gjorde oven i købet opmærksom på, at for anden virksomhed skulle det være noget mere bevægeligt og fleksibelt, så dér ser jeg altså ikke forskellen på, hvis det er et perma-